returned to their phones or personal conversations. Shorter conversational "interludes" might work better for typical classes.

Where this book excels, however, is in its exam prep material. This is to be expected, of course, in an exam-prep textbook. The appendices, which are tied to the various sections of each chapter, offer further preparation for the exam itself, with guidance on what to expect, how to prepare for, and how to do each part of the exam. My students found this to be invaluable for giving them both a familiarity with what would be on the exam and strategies for their preparation and performance.

In my particular situation of having a small class of highly motivated students, this book is not bad. Of course, at the least, I would arrange the workbook so that it better corresponds to the students' book for the assigning of homework, but I would rather the workbook simply be more drills for the grammar. The textbook provides 19 19 lots of opportunities to practice for the exam, but I find that grammar nuances require drilling and drilling.

I would also set the bulk of the writing tasks to be assigned as homework. I see the benefit in doing an occasional writing task in class (to prepare the students for a timed, official session), but with our limited class time, I cannot see doing this for each chapter.

Overall, I am happy enough with this book in the general trend of language textbooks. That said, I do think the trend is a bit too conversation-focused for the large classroom. In my classes of ten or more students, more grammar exercises would be more beneficial, I believe.

УДК 371.311:811.111

Л.В. Айзікова

DIGITAL STORYTELLING IN ENGLISH LANGUAGE TEACHING: A MULTIMODAL APPROACH TO LANGUAGE LEARNING

Публікація досліджує педагогічний потенціал цифрового сторітелінгу у викладанні англійської мови. У ній висвітлюється фундаментальна роль сторітелінгу в освіті та вивченні мови, підкреслюється його здатність контекстуалізувати мову та сприяти мотивації навчання, вказується, що цифровий сторітелінг поєднує наративні техніки з мультимедійними інструментами для створення інтерактивного навчального досвіду, окреслюються ключові відмінності між традиційним та цифровим сторітелінгом, описується практичне застосування цифрового сторітелінгу в процесі навчання та надаються рекомендації щодо використання цифрових платформ при вивченні мови. У публікації зроблено висновок, що, заохочуючи креативність, співпрацю та автономію учнів, цифровий сторітелінг не лише покращує мовні навички, але й розвиває цифрову грамотність та критичне мислення, а також забезпечує змістовний, особистісний підхід до викладання англійської мови, який відповідає потребам 21-го століття.

Ключові слова: цифровий сторітелінг, викладання англійської мови, вивчення мови, цифрова грамотність, особистісний підхід, освітні технології.

This publication explores the pedagogical potential of digital storytelling in English language teaching. It highlights the fundamental role of storytelling in education and language learning, emphasising its ability to contextualise language and promote engagement, then moves on to digital storytelling, which combines narrative techniques with multimedia tools to create rich, interactive learning experiences, outlines key differences between traditional and digital storytelling, describes practical applications of digital storytelling in the classroom, and recommends digital platforms that support language learning. The publication concludes that by encouraging creativity, collaboration and learner autonomy, digital storytelling not only enhances language skills, but also builds digital literacy and critical thinking, and provides a meaningful, student-centred approach to English language teaching that meets the needs of 21st century learners.

Keywords: digital storytelling, English language teaching, language learning, digital literacy, student-centered learning, educational technology

Storytelling has long held a central place in education because of its ability to capture attention, communicate complex ideas through narrative and foster emotional engagement. As a pedagogical strategy, storytelling supports memory retention and encourages students to internalise content in a meaningful way. Research shows that human cognition is deeply rooted in narrative thinking, making storytelling a natural way to learn. In the classroom, stories provide a context for knowledge and allow learners to relate information to their own lives and experiences.

In language teaching, storytelling serves as a dynamic tool for developing different language skills. It provides contextualised language input, allowing learners to encounter vocabulary and grammatical structures in meaningful contexts. In addition, storytelling encourages active participation as students engage in listening, speaking, reading and writing activities centred on narratives. This holistic approach not only improves language skills, but also promotes cultural competence by exposing learners to different perspectives and traditions.

With the rise of digital technologies in education, storytelling has taken on new forms, integrating multimedia elements that enhance learner engagement and interactivity. Digital storytelling combines text, images, video, narration and music to create compelling narrative experiences. Its potential for teaching English is increasingly being recognised in a variety of educational contexts.

Traditional storytelling relies primarily on oral or written language, with the storyteller as the central actor. In contrast, digital storytelling uses technology to enable students to become creators of multimedia narratives. While both forms involve narrative structure and creativity, digital storytelling adds layers of visual and auditory communication that can support learners at different levels. In addition to developing storytelling skills, digital storytelling promotes digital literacy, which is essential in 21st century education.

Effective digital storytelling in the English classroom integrates student-centred approaches. Teachers can implement project-based learning tasks where students write scripts, record audio, create visuals and edit videos to tell stories in English. This process involves multiple drafts, peer feedback and the integration of language skills at all stages. Activities may include personal narratives, retellings of literary texts, or the creation of fictional stories aligned with language objectives. In particular, the process of scripting and voice recording has been shown to improve pronunciation and fluency.

A wide range of digital tools support storytelling in the language classroom. Selecting appropriate tools depends on the learning objectives, available resources, and students' technological proficiency. Beginner-friendly platforms such as *Storybird* and *Book Creator* allow learners to combine illustrations with text, while *Canva* or *Powtoon* enable more advanced video storytelling. Tools like *Microsoft PowerPoint*, *Padlet*, *VoiceThread* and *WeVideo* support collaborative storytelling, allowing students to co-construct narratives and provide feedback. These platforms promote multimodal expression, helping students demonstrate their understanding through a variety of formats.

Digital storytelling fosters language development through authentic use of English in meaningful contexts. It supports differentiated instruction by accommodating diverse learning styles and abilities. Moreover, it encourages learner autonomy, creativity, and collaboration. Research shows that students who engage in digital storytelling improve not only their language skills but also their confidence and motivation. Importantly, digital storytelling allows learners to connect their personal experiences with language practice, enhancing emotional engagement and long-term retention.

As all the above points have proved, digital storytelling bridges traditional language teaching with modern digital practices. It transforms students from passive recipients of information into active creators of content. By integrating digital storytelling into the English language classroom, educators can cultivate both linguistic and digital skills while encouraging creativity and critical thinking. As

education continues to evolve, digital storytelling offers a dynamic, learner-centred approach to language learning that resonates with the digital generation.

References:

- 1. Bran, Ramona. "Message in a Bottle: Telling Stories in a Digital World." *Procedia Social and Behavioral Sciences*, vol. 2, 2010, pp. 1790-1793.
- 2. Cameron, Lynne. Teaching Languages to Young Learners. Cambridge University Press, 2001.
- 3. Drajati, Nur Arifah, et al. "Adopting Digital Storytelling in English Classrooms: Lessons Learned from Indonesian EFL Teachers' Reflective Practice." *Reflective Practice*, vol. 24, no. 4, 2023, pp. 496-508.
- 4. Hung, Chia-Cheng, Gwo-Jen Hwang, and Iwen Huang. "A Project-Based Digital Storytelling Approach for Improving Students' Learning Motivation, Problem-Solving Competence and Learning Achievement." *Educational Technology & Society*, vol. 15, no. 4, 2012, pp. 368-379.
- 5. Miao, Xiaoxin, and Lingling Li. "Digital Storytelling in EFL Education: Learning Outcomes and Methodologies." *International Journal of English Language Studies*, vol. 6, no. 4, 2024, pp. 6-11.
- 6. Puteri, Errika Wafa. "The Use of Digital Storytelling to Enhance the Students Speaking Ability." *RETAIN: Journal of Research in English Language Teaching*, vol. 10, no. 1, 2022, pp. 93-99.
- 7. Reyes Torres, Agustin, et al. "Digital Storytelling as a Pedagogical Tool within a Didactic Sequence in Foreign Language Teaching." *Digital Education Review*, no. 22, 2012, pp. 1-18.
- 8. Robin, Bernard R. "The Educational Uses of Digital Storytelling." *Proceedings of Society for Information Technology & Teacher Education International Conference*, 2006, pp. 709-716.
- 9. Shahid, Maria, and Mohd Rizwan Khan. "Use of Digital Storytelling in Classrooms and Beyond." *Journal of Educational Technology Systems*, vol. 51, no. 1, 2022.
- 10. Yang, Yu-Fen, and Wan-Yi Wu. "Digital Storytelling for Enhancing Student Academic Achievement, Critical Thinking, and Learning Motivation: A Year-Long Experimental Study." *Computers & Education*, vol. 59, no. 2, 2012, pp. 339-352.

УДК 796

Баранюк В. Медведєва Л.М.

ВПЛИВ ФІЗИЧНИХ ВПРАВ НА ПСИХОЕМОЦІЙНИЙ СТАН ЛЮДИНИ

У статті розглядається вплив фізичних вправ на психоемоційний стан людини. Проаналізовано механізми зниження стресу, покращення настрою, вплив на когнітивні функції та формування впевненості в собі. Підкреслюється роль фізичної активності у профілактиці депресивних станів і покращенні загального самопочуття. Регулярні фізичні вправи сприяють зміцненню психічного здоров'я та підвищенню якості життя.

Ключові слова: фізичні вправи, психоемоційний стан, стрес, фізична активність.

Ступінь досліджуваності проблеми. Проблема впливу фізичних вправ на психоемоційний стан людини є предметом багатьох наукових досліджень у галузі медицини, психології та фізичної культури. Особливо гостро це питання стоїть перед здобувачами вищої освіти, адже навчання - це високе інтелектуальне, емоційне та інформаційне навантаження. За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, Україна посідає перше місце в Європі за кількістю людей з діагнозом «психічні розлади та депресія», і ця цифра щороку зростає, в тому числі через війну. Тривалий стрес від військових дій, економічна нестабільність та невпевненість у завтрашньому дні негативно впливають на психічне здоров'я українців. Тому важливо знайти ефективні способи покращити їхній емоційний стан. Включення систематичних фізичних вправ у повсякденне життя молодих людей може бути ефективним способом запобігання депресії, підвищення стресостійкості та витривалості нервової системи.